

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

ז.צ.ג.

ע"י ב"כ עוה"ד אורנה גלברד

נגד

משיבים

1.א.ה. (קטין) – באמצעות אמו ר.ו.ה.

ע"י ב"כ עוה"ד איילה תל-פז

2.היועץ המשפטי לממשלה במשרד הרווחה

ע"י ב"כ עוה"ד דנית חשין

3.ד.ה.

ע"י ב"כ עוה"ד הדס גרוסמן

פסק דין

1

2 1. לפניי שתי בקשות רשות ערעור על החלטות בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כבי'
3 השופט ש. בר יוסף) שניתנו בימים 7.4.15, 11.8.15 בתמ"ש 7049-02-14 - תביעת "אבהות אזרחית"
4 שהגיש המשיב 1 (להלן: "הקטין") באמצעות אמו (להלן: "האם") נגד המבקש וביום 16.8.15 בתמ"ש
5 57422-03-15 - תביעה למזונות שהגיש הקטין באמצעות אמו נגד המבקש.

6

7

העובדות הצריכות לעניין

8

9 2. בפני בית המשפט קמא מתבררות שתי תביעות שהגיש קטין, בן כ- 3 שנים, באמצעות אמו.

10

11 3. האחת, תמ"ש 7049-02-14 (להלן: "תביעת האבהות") - תביעה לאבהות אזרחית במסגרתה
12 עותר הקטין, באמצעות אמו, לפס"ד הצהרתי המצהיר כי המבקש, הנתבע בבית המשפט קמא, הוא
13 "אביו הביולוגי של הקטין בהתאם לרמת ההוכחות הנדרשת במישור האזרחי הרגיל" ולחילופין סעד
14 הצהרתי לפיו המבקש הוא "אביו הפסיכולוגי" של הקטין. התביעה אינה כוללת עתירה לפיה תערך
15 בדיקת סיווג רקמות, אלא לקביעת "אבהות אזרחית" על סמך ראיות אחרות (מכאן ולהלן: המבקש
16 גם "האב הנטען").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1

2 השנייה, תמ"ש 15-03-57422 (להלן: "תביעת המזונות") - תביעה למזונות הקטין, אותה הגיש הקטין
3 (באמצעות אמו) נגד האב הנטען.

4

5 4. הקטין נולד ביום 28.9.13, שעה שאמו היתה נשואה כדמו"י למשיב 3, שאף רשום במרשם
6 האוכלוסין כאביו של הקטין (להלן: **האב הרשום**). לאם ולאב הרשום בן נוסף, יליד שנת 2009.

7

8 5. הן בכתב התביעה לאבהות אזרחית הן בתביעה למזונות מתוארות נסיבות הולדתו של הקטין
9 כדלקמן:

10 בין האם לאב הנטען התפתחה מערכת יחסים רומנטית עת האב הנטען נשוי לאחרת בעוד האם נשואה
11 לאב הרשום. כתוצאה מיחסייהם הרתה האם לאב הנטען. האב הנטען תמך באם בהריונה, ובכלל זה
12 שיתף פעולה בביצוע הבדיקות הגנטיות והליווי לקראת הלידה ולאחריה. בין לבין התגלתה מערכת
13 היחסים לאב הרשום. כחודשיים לאחר הולדת הקטין עזב האב הרשום את בית המגורים ולימים סודר
14 גט בינו לבין האם. מערכת היחסים בין האם לאב הנטען והקשר בינו לבין הקטין נמשכו מספר חודשים
15 לאחר לידת הקטין, עד אשר יום אחד הודיע האב הנטען כי הבטיח לאשתו שלא יתראה עוד עם האם
16 והקטין, ומאז הקשר ביניהם נותק.

17

18 האב הנטען איננו מכחיש כי קיים קשר רומנטי עם האם, אך טוען כי זו קיימה קשרים דומים עם
19 אחרים. עוד טוען האב הנטען, כי האם טענה באוזניו שהרתה מיחסייה עם בעלה והכחיש את המצגים
20 הנטעמים ע"י האם. האב הנטען הצהיר כי אין בכוונתו להכיר בקטין או לעמוד איתו בקשר כלשהו.

21

22 האב הרשום, שצורף בהסכמה כנתבע נוסף בתביעת האבהות (אך אינו מהווה צד לתביעת המזונות),
23 מפרט בכתב הגנתו שם את דבר גילוי הקשר בין האם לאב הנטען וכיצד ניסה למחול על כבודו על מנת
24 להציל את הנישואין (לרבות לאחר הולדת הקטין), אך לטענתו ללא הועיל (בשל סירובה של האם
25 לנתק קשר עם האב הנטען). ביום 29.6.14 התגרש האב הרשום מהאם.

26

27 6. בעקבות עמדת היועמ"ש שהוגשה בתיק תביעת האבהות לפיה מקריאת כתב התביעה על
28 נספחיו עולה חשש, כי מדובר בתביעה שמהותה ו/או תוצאותיה יכולות להביא לפגיעה בכשרות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 היוחסין של הקטין, החליט בית המשפט קמא, ביום 23.9.14, לבקש את חוות דעתו של נשיא בית הדין
2 הרבני הגדול לעניין בירור התובענה "בהיקש מסעיף 28 לחוק מידע גנטי, תשס"א-2000".
3 בהחלטה נוספת מאותו יום, ביקש בית המשפט קמא משירותי הרווחה בעירייה להגיש תסקיר בו
4 תובא "עמדת העו"ס בשאלה האם בירור האבהות בנסיבות המקרה דנן עולה בקנה אחד עם טובת
5 הקטין אם לאו".
- 6
- 7 7. בהמשך להחלטה מיום 23.9.14, התקבלה לבית המשפט קמא חוות דעתו של נשיא בית הדין
8 הרבני הגדול, אשר חיווה דעתו נגד המשך בירורה של תביעת האבהות (יצוין כי חוות הדעת לא צורפה
9 לכתבי טענות הצדדים כמוצג וגם לא מצאתי עותק סרוק ממנה בתיק המתנהל בבית המשפט קמא
10 בנט המשפט).
- 11
- 12 במקביל, ביום 8.1.15, התקבל תסקיר העו"ס לסדרי דין (צורף כנספח 9 לבר"ע). בתסקיר ניתן דגש
13 לעובדה שלקטין אין קשר עם דמות אב כלשהי (להבדיל מהקשר הקיים בין בנה הבכור של האם לאב
14 הרשום), כמו גם לעובדה שלאב הנטען אין כל קשר עם הקטין ואינו מתכוון לקיים איתו קשר גם
15 בעתיד. כן לקחו עורכות התסקיר בחשבון גם את תפיסתה של האם, כפי שבאה לידי ביטוי בדבריה
16 עם עורכות התסקיר, כי טובתו של הקטין היא לדעת מי אביו הביולוגי גם במחיר הכרתו כממזר. האב
17 הנטען אף הדגיש בפני עורכות התסקיר, כי מחויבותו הראשונה היא לאשתו ובנם המשותף (שנולד
18 לאחר הולדת הקטין) וכי מטרת התביעה היא לפגוע בתא המשפחתי ששיקם, ולכן לעולם לא יכניס
19 את האם או הקטין לחייו. על בסיס האינפורמציה שאספו עורכות התסקיר הביעו הן את עמדתם כי
20 בירור האבהות במקרה זה אינו עולה בקנה אחד עם טובת הקטין. מסקנה זו ביססו עורכות התסקיר
21 על שני טעמים עיקריים: הן משום שבירור זהות האב מסכנת את הקטין בהגדרת ממזרות על כל
22 המשתמע מכך הן משום שהאב הנטען הדגיש בצורה חד משמעית כי בכל מקרה הוא מתכוון להתנכר
23 לקטין.
- 24
- 25 8. בעקבות קבלת התסקיר וחוו"ד נשיא בית הדין הרבני הגדול, ביקש בית המשפט קמא
26 מהצדדים, במסגרת ישיבה שהתקיימה ביום 13.1.15, להגיש בשלב זה את טיעוניהם בשאלה אם ראוי
27 להמשיך בבירור הראייתי אם לאו, בהתאם ל"מדרג הראיות" שנקבע בפסה"ד של בית המשפט
28 המחוזי בת"א בבר"ע 1364/04 היועמ"ש נ' פלונית (מיום 5.7.2006)
- 29 עמדת האם והאב הרשום הייתה שיש להמשיך בבירור הראייתי בעוד שעמדתו של האב הנטען, כמו
30 גם של ב"כ היועמ"ש, היא שאין לעשות כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
9. בהחלטה מיום 7.4.15 אימץ בית המשפט קמא את עמדת האם והאב הרשום כי יש להמשיך בבירור הראייתי של התובענה, לרבות בנוגע לנסיבות הורתו של הקטין. את טעמיו פירט בית המשפט קמא בס' 11 להחלטה, שיובא להלן ככתבו וכלשונו:
- "לאחר שנתיי דעתי לכלל טיעוני הצדדים ולתסקיר, הגעתי למסקנה שיש להמשיך בבירור ראייתי של התובענה, לרבות בנוגע לנסיבות הורתו של הקטין, ולהלן טעמי:
- א. ההלכה החד משמעית שנקבעה בעמ"ש (ת"א) 24955-03-11 – מיום 28.8.2013 (להלן: "עמ"ש 24955-03-11"), הינה שאין בקביעה בתחום האזרחי כדי להטיל כתם של ממזרות בקטין ואין בחשש ערטילאי זה כדי למנוע את הברור הראייתי של שאלת האבהות ("החשש לממזרות, ככל שקיים ואם בכלל, עוצמתו חלשה ביותר ואין היא עומדת מול שאר הרכיבים בהם על בית המשפט לבחון את טובת הקטין").
- ב. מפסק הדין שניתן בבר"ע 1364/04 עולה בבירור, כי גם מקום בו יש חשש לממזרות, חובתו של בית המשפט הינה לברר את התביעה ואין מקום לקביעה אפריורית כי ברורה אינו עולה בקנה אחד עם טובת הקטין/הקטינה. אכן, לבית המשפט שיקול דעת האם לעלות במעלות המדרג הראייתי אם לאו, אך עצם קביעתו של המדרג והצורך לנמק מדוע אין מבררים את התביעה כדבעי, משמיעים בקול צלול, כי ברור התביעה כדבעי היא דרך המלך בעוד המנועות מברורה, הוא החריג. לשון אחר, רק אם בית המשפט שוכנע כי הבאת ראיות באשר להורתו של הקטין אינם עולים בקנה אחד עם טובתו במובנה הרחב, הוא יימנע מכך וממילא על הטוען כי קיימת מניעה מוטל נטל ההוכחה. ודו"ק, המדובר במניעות הנוגעת לקטין הספציפי ובטענות ככלליות-עקרוניות, לא סגי.
- ג. לטעמי הדברים קל וחומר לנוכח מעמד הבכורה שיש ליתן לזכות הגישה לערכאות, זכות שהוכרה כבעלת מעמד מיוחד הנעלה על זכות יסוד (ע"א 733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ. קליל תעשיות בע"מ, פ"ד נא (3) 577, 629). תרגומה המעשי של זכות זו הינו כי "מדיניות ראויה היא זו שאינה נועלת דלת בפני מי שמבקש סעד מרשות שיפוטית" (שם בעמ' 590). הדברים אמורים בבעלי דין "רגילים" והם חלים מקל וחומר כשעסקינן בקטינים ובנו של קל וחומר כשעסקינן בקטינים שאביהם מנער מהם את חוצנו ועל כן זקוקים להגנת בית המשפט.
- ד. נטען כי בנדוננו יש לקטין אב רשום, ומשכך אין מקום לברר את אבהותו של האב הנטען. לטעמי נימוק זה איננו מצדיק למנוע את ברור התובענה, וזאת מכמה טעמים: ראשית, נימוק זה נדמה להיות ספציפי לקטין הנדון, אך למעשה המדובר בנסיון להחליף דוגמה אחת באחרת. כפי שלא היה מקום לקבל את הטיעון כי ככלל אין לברר עובדתית תביעות אבהות העלולות להכתים קטין/קטינה בכתם ממזרות, אין לקבל טיעון זה כשהוא מנסה להשען על מרשם האוכלוסין. המדובר בטיעון רלוונטי לקטינים רבים (אולי רובם) וזאת לנוכח העובדה שבירת המחדל לענין רישום אב בהתאם לחוק מרשם אוכלוסין, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק מרשם אוכלוסין"), הינו רישום בעלה של האם, תוך קביעת איסור על רישום אדם אחר כאבי הילוד (סעיף 22 לחוק מרשם אוכלוסין). לשון אחר, קבלת טיעון זה משמעותה קביעה אפריורית כי אין לברר את אבהותו הנטענת של אדם שאינו האב הרשום וקביעה זו איננה עולה בקנה אחד עם הרציונאל העומד בבסיס ההלכה שנקבעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 בבר"ע 1364/04. שנית, ייתכן שהעדר אב רשום יכול ויתמוך במסקנה כי יש לברר
2 ראייתית את תביעת האבהות לגביו, אך אין בכך כדי להצדיק את מסקנה הפוכה,
3 קרי – שקיומו של אב רשום מאיין את הצורך בברור כזה. שלישית, לרישום במרשם
4 האוכלוסין נפקויות שונות, אך לטעמי משקלו מוגבל יחסית במערך השיקולים
5 הנוגע לטובת הקטין בהקשר הנדון. ברגיל, טובתו של קטין ואכן זכותו נוגעת
6 לידיעה מי הוא אביו "האמיתי" (ולו אמת "משפטית", בע"מ 2426/07 – מיום
7 25.4.2007), ולענין זה מרשם האוכלוסין אינו מעלה ואינו מוריד. זאת ועוד, מעת
8 שהוטל ספק בנכונות המרשם, זכאי הקטין (ואף האב הרשום) כי ספק זה יוסר על
9 דרך הבירור המשפטי הראוי.

10 טיעון נוסף שהועלה, לרבות על ידי עורכות התסקיר, הינו כי ממילא אין בכונתו של
11 האב הנטען לקיים קשר עם הקטין ולכן הקטין לא יפיק תועלת כלשהי מברור
12 התביעה. טיעון זה אינו חדש במקומותינו וגם בתסקיר שהוגש במקרה שנדון
13 בבר"ע 1364/04 נכתב, כי יש להמנע מעריכת בדיקת סיווג רקמות מאחר שהקטין
14 לא יוכל להנות מאבהותו של האב הנטען שם. באותה פרשה ציין כב' השופט שנלר
15 טיעון זה כטיעון רלוונטי, אך לבטח לא כטיעון מכריע. לטעמי, זכותו של הקטין
16 לברר מי הוא אביו מולידו עומדת על רגליה היא ואיננה יונקת את חיותה מן השאלה
17 האם יתנכר האב לבנו אם לאו. לנוכח ההלכה הפסוקה, כי ברור זהותו של אב עולה
18 בקנה אחד עם טובת הקטין (בע"מ 2426/07 – מיום 25.4.2007), דרוש שכנוע ברור
19 וחד משמעי כי ברור האבהות על רקע התנכרות נטענת, תזיק לקטין. דא עקא,
20 בתסקיר שהוגש לא הוטעם מדוע זו המסקנה המתבקשת בנסיבותיו של הקטין
21 הנדון, והדבר נקבע כמעין אקסיומה, מבלי שבואר כלל מדוע טוב לו לקטין הנדון,
22 שלא ידע מי הוא אביו על פני ידיעת זהות אב העלול להתנכר לו. יתירה מזו, דומה
23 שיש לנהוג בטיעון זה זהירות יתירה, לנוכח החשש כי הוא נטען טקטית על מנת
24 לנסות ולהרתיע את בית המשפט מברור ראייתי של האבהות, אפשרות שלא נלקחה
25 כלל בחשבון על ידי עורכות התסקיר.

26 זאת ועוד, המדובר בנימוק שהינו במידה רבה ספקולטיבי, מאחר שאין כל וודאות
27 כי עמדתו של הנטען להיות האב לא תשתנה משעה שייקבע כי הינו כזה. גם
28 אפשרות זו לא קיבלה ביטוי כלשהו בתסקיר.

29 דומני כי יש משקל של ממש לשיקול האמור כאשר הקטין כבר ביסס קשר עם
30 דמות אב, שאז התנכרות צפויה עלולה לגרום לאובדן ונזק, או במקרים בהם מדובר
31 בקטין שעולמו הפנימי מגובש במידה כזו שחשיפתו לדמות אב תזיק לו יותר מאשר
32 תועיל. בנדוננו, המדובר בקטין כבן שנתיים ומחצה ולא הוטעם בתסקיר כמלוא
33 הנימה, מדוע חשיפתו לדמות אב תזיק לו יותר מאשר תועיל.
34 מאחר שהתסקיר בנושא זה נכתב באופן אקסיומטי, אשקול (כפי שיבואר להלן),
35 האם יש מקום למנות מומחה, אך אינני סבור כי שיקול "ההתנכרות" מכריע את
36 הכף לחובת ברורה ראייתי של התביעה.

37 יתר טיעוניהם של האב הנטען והיועמ"ש הינם טיעונים כלליים, שברובם חוזרים
38 לטיעון המוכר, לפיו ברור התביעה עלול להכתיים את הקטין בכנתם של ממזרות.
39 התשובה לטיעונים אלה (לרבות בנוגע לנפקותו המוגבלת מאוד של פסק דין העשוי
40 להתן כגון דא באשר לאפשרות ממזורו של הקטין) ניתנה, דבר דבור אל אופניי,
41 בעמ"ש 11-03-24955, ואין צורך לחזור על הדברים. כאמור לעיל, מסקנת בית
42 המשפט המחוזי היתה כי: "...מקום בו לא מדובר בבדיקה מדעית, וכשמדובר
43 בקביעה בתחום האזרחי בלבד, החשש לממזרות, ככל שקיים ואם בכלל, עוצמתו
44 חלשה ביותר ואין היא עומדת מול שאר הרכיבים בהם על בית המשפט לבחון את
45 טובתו של הילד." (סעיף 63 לפסק הדין).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 העמדה שהובעה בחוות דעתו של נשיא בית הדין הרבני הגדול (שהתבקשה לאור
2 עמדת ב"כ היועמ"ש הגם שאין חובה בנדון), עמדה השוללת ברור של התביעה, לא
3 הפתיעה ולא אמורה להפתיע. העמדה ההלכתית בנדון ידועה וספק בעיניי אם
4 תמצא חוות דעת כלשהי שתביע עמדה חיובית באשר לברור תביעה כגון דא (לא
5 בכדי ציין כב' כב' השופט שנלר בעמ"ש 11-03-24955, כי "לא בכדי לא נמצא וקרוב
6 לוודאי שגם לא יימצא אותו מקרה, שחוות דעת נשיא בית הדין הרבני הגדול, תקבע
7 כי ניתן לעשות את הבדיקה המדעית באופן זה או אחר"). אלא שבית המשפט פועל
8 בתחום האזרחי ולא ההלכתי, בו מחייבת ההלכה הפסוקה המורה, כי יש לאזן בין
9 האינטרסים השונים, כמבואר בהלכות דלעיל.
- 10 ז. נתתי דעתי גם לאסמכתאות השונות אליהן הפנו האב הנטען וב"כ היועמ"ש, אלא
11 שכל הכרעה נכונה לנסיבותיה ומשכך לא ניתן להקיש מאותם מקרים למקרה דנן.
- 12
- 13 10. על החלטת בית המשפט קמא הנ"ל מלין המבקש, האב הנטען, בבקשת רשות הערעור אותה
14 הגיש ביום 19.4.15 (רמ"ש 15-04-27412). בבקשה זו טוען האב הנטען כי בית המשפט קמא שגה
15 כאשר החליט על מעבר למדרג הראיות השני, מבלי להצביע ולו על טובה ספציפית אחת לקטין
16 הספציפי שזאת תובענה זו וזאת אף תוך התעלמות מוחלטת מהסיכונים והנזק שעלול להיגרם לקטין
17 מעצם המעבר למדרג השני ומקבלת הסעד המבוקש. בית המשפט קמא נימק החלטתו בכך ש"לנוכח
18 ההלכה הפסוקה כי בירור זהותו של אב עולה בקנה אחד עם טובת הקטין" אך בירור זהות האב
19 כטובת הקטין הוא שיקול אחד מני שיקולים אחרים שיש לשקול באשר לטובת הקטין הספציפי,
20 אותם, לגישת האב הנטען, לא שקל בית המשפט קמא כנדרש.
- 21
- 22 לבקשת רשות הערעור התבקשו תשובות ואלו הוגשו מטעם היועמ"ש ומטעם הקטין (באמצעות אמו).
23 היועמ"ש הצטרף לבקשת רשות הערעור וטען כי בהחלטת בית המשפט קמא מיום 7.4.15 נפלה שגגה
24 ויש בה משום פגיעה חמורה וקשה בטובת הקטין. היועמ"ש סבור כי ההחלטה מנוגדת להלכת בית
25 המשפט העליון בבע"מ 7038/12 פלוני נ' פלוני (מיום 16.10.12) וכי בפני בית המשפט קמא הונחה
26 כבר תשתית עובדתית וראייתית מספקת (בדמות חו"ד של נשיא בית הדין הרבני הגדול ותסקיר הסעד
27 מיום 7.1.15) ממנה ניתן להסיק כי המשך בירור זהות אבי הקטין עלולה לגרום לפגיעה קשה בטובתו
28 של הקטין ולהביא לממזור. מנגד, הקטין (באמצעות אמו), סמך ידיו על החלטת בית המשפט קמא
29 ונימוקיה וטען כי בירור התביעה יש בה כדי להעניק לו "זהות וזכויות" ואין בתביעה ובתוצאותיה
30 "אפילו בקצה גדרי החשש" של ממזורו (ס' 47-48 לתשובה).
- 31
- 32 בד בבד עם בקשת רשות הערעור הגיש האב הנטען גם בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה. בהחלטה מיום
33 19.4.15 ניתן על ידי צו ארעי לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט קמא לעניין המשך בירור הראיית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של התובענה לאבהות אזרחית. בהמשך, ביום 11.5.15, לאחר קבלת תשובות הצדדים לבקשה לעיכוב
2 ביצוע, ניתנה על ידי החלטה נוספת לפיה הצו הארעי יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה אחרת.
- 3
- 4 11. בהמשך להחלטתו מיום 7.4.15, מינה בית משפט קמא ביום 28.4.15 את הגב' הדרה בר
5 כמומחית מטעם בית המשפט על מנת "שתחווה את דעתה בשאלה, האם ברור האבהות במקרה דנן
6 עולה בקנה אחד עם טובת הקטין, בשים לב לאפשרות שהאב לא יעמוד עימו בקשר. בלשון אחר,
7 האם מצבו של הקטין דהיום (קיומו של אב רשום אשר אבהותו מוטלת בספק ואיננו מצוי בקשר עם
8 הקטין) עדיפה על פני קביעת אבהות בהליך משפטי, בשים לב לאפשרות כי גם לאחריה יבכר האב
9 שזהותו תקבע לא לעמוד עם הקטין בקשר".
- 10
- 11 המומחית הגישה לביהמ"ש קמא את חוות דעתה ביום 13.7.15. בחוות הדעת המומחית מפרטת את
12 הנתונים שכל צד מסר לה ואת עמדתו וכן תיעוד של מפגשים שערכה עם כל הנוגעים בדבר, לרבות
13 צפייה באינטראקציה בין הקטין ואחיו (בנם של האם והאב הרשום) לבין האם ובין הקטין ואחיו לבין
14 האב הרשום.
- 15 מסקנת המומחית בחו"ד הייתה כי בירור זהות האב על מנת שזו תגולה לקטין מחויב המציאות
16 שאחרת "מצב העניינים הנוכחי בו זהות אביו של הקטין אינה ברורה, אינה מדוברת והיא מושקת
17 במשפחה הוא פוגעני בטובת שני הילדים ובעיקר בטובתו של הקטין, ואינו יכול להימשך עוד.
18 הימשכותו של מצב זה יגרום לקטין לתחושת תבוסה והפסד בפחיתת ערך שלו ביחס לאחיו ויפגע
19 במצבו הנפשי והרגשי ויוריד את הדימוי והערך העצמי שלו...הדינמיקה של הסוד פוגעת בהתפתחות
20 הקוגניטיבית של הקטין בכך שיש מושגים כמו מושג המשפחה ויחסי הורות שהם מרכזיים שהוא
21 נמנע מלפתח, הם אינם מדוברים והוא יודע שאין להעמיק בהם...". לגישתה, גילוי זה עדיף על פני
22 אי גילוי, גם אם האב הרשום והאב הנטען כאחד יתנכרו לקטין. יתירה מזו, קבעה המומחית כי גילוי
23 זהות האב חשובה גם לאחיו של הקטין אשר גם לו נגרמים נזקים בגין התמשכות המצב הקיים, ונזקים
24 אלו "ישליכו על טובתו של הקטין ועל המערך המשפחתי כולו".
- 25 ביום 30.7.15 נחקרה המומחית וביהמ"ש קמא הורה על הגשת טיעונים בשאלה האם יש מקום לשנות
26 את ההחלטה מיום 7.4.15 בעקבות חו"ד המומחית וחקירתה.
- 27
- 28 12. ביום 11.8.15, לאחר קבלת טיעוני הצדדים, נתן בית המשפט קמא את החלטתו בה אימץ את
29 מסקנות המומחית, וקבע שטובתו של הקטין מחייבת לברר ראייתית את התביעה, גם אם האב הרשום
30 והנטען כאחד יתנכרו לקטין. בסי' 16 לאותה החלטה קבע ביהמ"ש כי בכוונתו לקבוע את שמיעת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'
רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 העדויות בתביעת המזונות ובתביעה לאבהות בצוותא חדא. בהחלטה נוספת, מיום 16.8.15, בתביעת
2 המזונות (תמ"ש 15-03-57422) נתן בית המשפט קמא הוראות להגשת תצהירים בתביעת המזונות
3 וקבע אותה להוכחות לחודשים אוקטובר-נובמבר 2015.

4

5 13. על ס' 16 להחלטת בית המשפט קמא מיום 11.8.15 ועל ההחלטה מיום 16.8.15, הגיש האב
6 הנטען ביום 23.8.15 בקשת רשות ערעור נוספת (רמ"ש 15-08-43083). במסגרת בקשת רשות ערעור זו
7 טען כי היות והתובענה לאבהות והתביעה למזונות הקטין אוחדו, ומאחר שהצו לעיכוב ביצוע המשך
8 הברור הראיתי בתביעה לאבהות שניתן ע"י בית משפט זה עומד בעינו ובקשת רשות הערעור הקודמת
9 (רמ"ש 15-04-27412) טרם הוכרעה, על בית המשפט קמא היה להימנע מלקבוע את תביעת המזונות
10 להוכחות כפי שעשה. לטענת האב הנטען, אין לדון באבהות אגב גררא בתביעת המזונות, כאשר תלויה
11 ועומדת תביעה עיקרית בעניין האבהות האזרחית, ובית המשפט קמא היה צריך להמתין עד ההכרעה
12 באחרונה. עוד טוען המבקש כי בכל בירור אבהות, גם בבירור אבהות אגב גררא, היה צריך בית המשפט
13 קמא לבחון אם הבירור עולה עם טובתו של הקטין הספציפי, בהתאם למדרג הראיות, וזאת לא נעשה
14 ביחס לתביעת המזונות. האב הנטען מדגיש כי גם בירור אבהות בגררה במסגרת תביעת המזונות עלול
15 להביא להטלת כתם בייחוסו של הקטין.

16 בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה. ביום 23.8.15
17 ניתן על ידי בית המשפט (כב' ס. הנשיאה השופט שנלר) צו ארעי בבקשה והיא הועברה לטיפול ע"י
18 תום הפגרה.

19

20 14. הקטין והאב הנטען לא הסכימו כי בקשת רשות הערעור על החלטת בית המשפט קמא מיום
21 7.4.15 (מ"ש 15-04-27412) תוכרע על דרך של סיכומים בכתב ועמדו על קיום דיון בה. לפיכך קבעתי
22 ביום 23.8.15 את בקשות רשות הערעור לדיון ליום 14.10.15, תוך שציינתי כי במסגרת הדיון יתאפשר
23 לצדדים להתייחס בקצרה ובעל פה גם למסקנות המומחית הדרה ב. בהחלטות מאוחרות יותר,
24 הוריתי על הקדמת הדיון ליום 11.10.15 (לפי בקשת הצדדים) וקבעתי כי הדיון בשתי בקשות רשות
25 הערעור ייעשה במאוחד בישיבה שנקבעה ליום 11.10.15 וכי אז גם אדרש לבקשה לעיכוב ביצוע
26 שהוגשה ברמ"ש 15-04-27412.

27

28 בישיבת יום 11.10.15 שטחו כל הצדדים (ב"כ הקטין המיוצג ע"י אמו ; ב"כ האב הנטען ; ב"כ האב
29 הרשום וב"כ היועמ"ש) את טענותיהם. במסגרת הדיון נתנו הצדדים הסכמתם למתן רשות ערעור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 ולדיון בבקשות רשות הערעור כבערעור עצמו. כן ניתנה הסכמה שכתבי הטענות, כמו גם הטיעונים
2 שהובאו במסגרת הישיבה, יבואו במקום סיכומים בכתב (ר' בעמ' 6 ש' 5-7 לפרוט').

3

4

5

דיון והכרעה

6

7 15. בהתאם להסכמת הצדדים ניתנת רשות ערעור וההכרעה תינתן כאילו הוגש ערעור לפי הרשות
8 שניתנה.

9

10 16. בפסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב (כב' ס. הנשיאה השופט י. שלר, ובהסכמת
11 השופטות ס. רוטלוי וי. שטופמן) בבר"ע 1364/04 היועמ"ש נ' פלונית (מיום 5.7.2006), פס"ד שאוזכר
12 מספר פעמים בהחלטת בית המשפט קמא, נדרש בית המשפט לתביעת אבהות ביחס לאלמוני,
13 שקבלתה עלולה ליצור חשש לממזרות, בהיות האם נשואה לפלוני בעת ההריון. בית המשפט התייחס
14 להליך בדיקת הרקמות, וקבע שיש להתחשב בטובת הקטין, ולא רק בחקר האמת. בהקשר זה נקבע,
15 כי בבוא בית המשפט להכריע בתביעת אבהות, יש ליישם את ההליך הדיוני בהתאם למדרג ראיות
16 השם במרכז את הקטין הספציפי שבעניינו דן ביהמ"ש. מטרתה של "שיטת המדרגים" היא מניעת
17 הבאת ראיות היכולות לפגוע בעקרון טובת הקטין, בנסיבות בהם מתעורר חשש לפגיעה במעמדו
18 האישי. בפסק הדין האמור הותוו שלושה "מדרגי ראיות", תוך שבית המשפט קובע, כי אין לקבוע
19 מסמרות בדבר וכי כל מקרה ומקרה ידון על-פי שיקול דעתו של בית המשפט:

20

21 במדרג הראשון - תובאנה ראיות בדבר מצבו של הקטין, לרבות קשריו עם מי המעורבים בענייננו.
22 בחינה זו מתייחסת למצב הקטין ולנסיבותיו בעת הדיון, ובשלב זה אין להביא ראיות בדבר הורתו של
23 הקטין. ייתכן ובנקודה זו בית המשפט יידרש לחוות דעת מומחים כולל תסקיר פקיד הסעד. יודגש, כי
24 מדרג זה מתמקד בבחינת טובתו של הקטין. ייתכן ובמקרה הקונקרטי, סבור יהיה בית המשפט כי
25 בהתחשב בחומר שהובא בפניו, אין מקום להביא ראיות נוספות וניתן להסתפק בראיות אשר הובאו
26 בפניו, על מנת להכריע בתביעה, לרבות דחייתה.

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 במדרג השני - אם לאחר בחינת מדרג הראיות הראשון סבור בית המשפט כי אין הוא יכול להסתפק
2 בראיות שהוגשו כדי להכריע בתביעה, או אז יורה על הרחבת המסגרת הראייתית. לאמור: בשלב זה
3 יתיר בית המשפט הבאת ראיות כלליות ביחס לנסיבות הורתו של הקטין. עם זאת, לא תותר הבאת
4 ראיות "חפציות" או "מדעיות" העלולות לפגוע בקטין.

5
6 במדרג השלישי – יחליט בית המשפט אם להורות על עריכת בדיקת רקמות. דהיינו, בית המשפט יבחן
7 את הראיות שהובאו במדרגים הראשון והשני ויחליט אם להורות על בדיקה כזו במקרה הספציפי,
8 תוך הענקת משקל להשפעת עריכת הבדיקה על הקטין "בטווח המיידי ובטווח העתידי".

9
10 בקשת רשות ערעור שהוגשה על פס"ד הנ"ל של בית המשפט המחוזי הנ"ל נדחתה על-ידי בית המשפט
11 העליון (כב' השופטת ארבל, בע"מ 2426/07 פלוני נ' פלונית מיום 25.4.2007).

12
13 17. ביום 30.11.2008 נכנס לתוקפו חוק מידע גנטי (תיקון מס' 3), תשס"ח-2008 (להלן: "החוק
14 המתוקן") שעניינו עריכת בדיקה גנטית לקביעת קשרי משפחה, ויחיד הסדר מיוחד לעניין עריכת
15 בדיקה גנטית בנסיבות המעלות חשש לממזרות על פי דין תורה. ההסדר בחוק המתוקן קובע כי על
16 בית המשפט במקרה כזה לקבל את חוות דעתו של נשיא בית הדין הרבני הגדול כמו גם את עמדת
17 היועץ המשפטי לממשלה. ההסדר קובע כי מקום וממצאי הבדיקה עלולים לפגוע בכשרותו של הקטין,
18 לא תיערך בדיקת הרקמות אלא אם בדיקה זו נדרשת לצורך מניעת סיכון חיי אדם או מניעת נכות
19 חמורה ובלתי הפיכה לאדם (ראו סעיפים 28ד(ב)1 ו-28ה(א)4 לחוק).

20
21 אין מחלוקת כי בענייננו לא חל החריג האמור. אין גם מחלוקת כי בענייננו לא עתר הקטין (באמצעות
22 אמו) בתביעה לעריכת בדיקת רקמות, ולמעשה החלטת בית המשפט קמא כולה נסובה על המעבר מן
23 ה"מדרג הראשון" ל"מדרג השני". קרי, לגישת בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 7.4.15, הראיות
24 שהובאו במסגרת ה"מדרג הראשון" תומכות בהמשך הבירור הראייתי ומעבר לבירור נסיבות הורתו
25 של הקטין, שתיעשה במסגרת ה"מדרג השני", לצורך תביעת האבהות שהונחה לפניו. בהחלטתו מיום
26 11.8.15, שניתנה לאחר קבלת חוו"ד המומחית הדרה בר וחקירתה בבית המשפט קמא, קבע בית
27 המשפט קמא כי מסקנות המומחית חיזקו בו את ההכרה "כי לא ראוי למנוע מהתובע לברר את נושא
28 האבהות".

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

18. לאחר שבחנתי בעיון רב את עמדת בית המשפט קמא, על נימוקיה, ואת טיעוני הצדדים בעניין, במסגרת כתבי טענותיהם כמו גם בישיבת יום 11.10.15, התגבשה בי דעה שונה.
- לדידי, שקלול הראיות שהובאו בפני בית המשפט קמא ב"מדרג הראשון" תוך בחינת טובתו של הקטין בעניינו, באשר לעצם הצורך בקביעת אבהותו במסגרת תביעת האבהות, תוך איזון ראוי של האינטרסים הנוגדים, מטה את הכף להפסקת בירור התביעה, על פני המשך בירורה על דרך של מעבר ל"מדרג השני" – שמיעת ראיות באשר לנסיבות הורתו של הקטין. אבהיר להלן מסקנתי זו.
19. בהחלטתו מיום 7.4.15 בית המשפט קמא סמך ידיו על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בנושא "מדרג הראיות" (בר"ע 1364/04) כמו גם על החלטת בית המשפט העליון לדחות בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסה"ד (בבע"מ 2426/07) והגיע לידי מסקנה, כי "ברור התביעה כדבעי היא דרך המלך בעוד הימנעות מברורה הוא החריג" (ס' 11 להחלטה) וכי "ברור זהותו של אב עולה בקנה אחד עם טובת הקטין" (ס' 11 להחלטה).
20. אין מחלוקת כי בדרך כלל קיימת חשיבות לברור זהותו של אב לקטין, וכי בדרך כלל יש בבירור שכזה כדי לתרום לגיבוש זהותו של הקטין עצמו ולהתפתחותו התקינה של הקטין מכל הבחינות. עם זה, אין גם מחלוקת כי בירור זהות אב לקטין אינו שיקול בלעדי לבחינת טובת הקטין וכי יתכנו מקרים בהם טובת הקטין תחייב דווקא מניעת הבירור. הבחינה היא תמיד בחינה ספציפית לקטין שעניינו צריך את הכרעת בית המשפט.
- הדברים ברורים וידועים עוד מימים ימימה ועוד בטרם ניתן פסק הדין בנושא "מדרג הראיות" (ראו לעניין זה לדוגמא פס"ד של כב' השופט אלון בע"א 548/78 אלמונית ואח' נ' פלוני, פ"ד לה (1)736 שם ציין כי "לדעתי, כאשר עומדת בפנינו שאלה, אם להעדיף את הזכות והחובה להגיע לחקר האמת על פי הבדיקה או למנוע חשש של קיפוח ופגיעה במעמדו של הילד בהיודע דבר פסול, מן הנכון ומן הראוי להעדיף את טובתו של הקטין ולנקוט כל דרך, שחשש של ממזרות ייטמע, ואין לעשות לגילוי ולקביעתו במסמכים מאושרים וידועים" (שם בעמ' 749); ראו גם דברי השופט אלון בע"א 1354/92 היועמ"ש נ' פלונית, פ"ד מח (1) 711 שם ציין, כי "בהתנגשות בין הערך בדבר חקר האמת לבין הערך של טובת הקטינה - גוברת טובת הקטינה. זוהי האמת המשפטית"; הדברים גם עולים מפסה"ד של בית המשפט המחוזי בנושא "מדרג הראיות" עצמן (שכולו עוסק במלאכת האיזונים, וגם בהחלטת בית המשפט העליון שדחתה את בקשת רשות הערעור שהוגשה עליו לא התקבלה העמדה כי ערך "חקר האמת" מחייב בירור האבהות על דרך של בדיקת רקמות). הדברים ברורים עוד יותר כיום, לאחר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שניתן פס"ד מדרג הראיות ולאחר שתוקן חוק מידע גנטי , כשהרציונאל העולה מהתיקון הינו כי
2 החשש לפגיעה בכשרותו של קטין יכול לגבור על הצורך בקביעת זהותו של אביו (ראו לעניין זה דבי
3 השופט גייפמן בתמ"ש 87471/00 פלוני(קטין) נ' אלמוני, 24.6.2009; ודברי כב' השופט רובינשטיין
4 בבע"מ 9638/08 פלונית נ' פלוני, תק-על 2008(4) 3207, 3208).
- 5
- 6 לעת שנתן בית המשפט קמא את החלטתו מיום 7.4.15 (לפיה טובת הקטין לבירור אבהותו בראיות
7 נסיבתיות מצדיקה מעבר ל"מדרג השני") הראיות שהובאו בפני בית המשפט קמא, לפי בקשתו,
8 (בהתאם ל"מדרג הראשון") היו חוות דעתו של נשיא בית הדין הרבני הגדול (שלא צורף לכתבי
9 הטענות) ותסקיר העו"ס לסדרי דין (שצורף כנספח 9 לברי"ע). הן נשיא בית הדין הרבני הגדול הן
10 העו"ס עורכות התסקיר חיוו את דעתם נגד המשך בירור תביעת האבהות. בעוד שיש להניח כי חו"ד
11 של נשיא בית הדין הרבני הגדול נסמכה על טעם הלכתי בלבד של מניעת חשש לממזרות, שיקול זה לא
12 היה השיקול היחיד שהנחה את העו"ס עורכות התסקיר. העו"ס פגשו באם, בקטין ובאב הנטען
13 והסיקו מתוך האינפורמציה שאספו כי בירור האבהות אינה עולה בקנה אחד עם טובתו של הקטין גם
14 מהטעם שהאב הנטען הדגיש בצורה חד משמעית כי הוא מתכוון להתנכר לקטין. בנסיבות אלו,
15 ומשבמקרה דנן "אין אב שמוכן להכיר באבהותו כלפי הילד ולכן לילד לא תהיה דמות אב שתהיה
16 עימו בקשר מיטיב" סברו עורכות התסקיר כי המשך בירור תביעת האבהות לא ייטיב עם הקטין,
17 ובפרט נוכח החשש כי הבירור יסכן בעתיד את הקטין בהגדרת ממזרות. (ר' עמ' 2 לתסקיר).
- 18
- 19 בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 7.4.15 דחה מכל וכל עמדות אלו.
- 20
- 21 את העמדה כי המשך בירור התביעה עלול להכתים את הקטין בכתם של ממזרות, דחה בית המשפט
22 קמא בנימוק, כי העמדה ההלכתית שהובאה ע"י נשיא בית הדין הרבני הגדול "ידועה וספק בעיניי
23 אם תמצא חוות דעת כלשהיא שתביע עמדה חיובית באשר לבירור תביעה כגון דא" (ס' 11 להחלטה)
24 ובהסתמכו על עמ"ש (ת"א) 24955-03-11 מ' נ' ה' (מיום 28.8.12) קבע, כי "אין בקביעה בתחום
25 האזרחי כדי להטיל כתם של ממזרות בקטין ואין בחשש ערטילאי זה כדי למנוע את הבירור הראייתי
26 של שאלת האבהות" (ר' ס' 11א' להחלטה, כמו גם ס' 11ו' ו-11ז' להחלטה).
- 27 את עמדת עורכות תסקיר הסעד לפיהן ממילא אין בכוונת האב הנטען לקיים קשר עם הקטין ולכן
28 הקטין לא יפיק תועלת כלשהי מבירור התביעה, דחה בית המשפט קמא בציינו כי מדובר ב"טיעון
29 רלוונטי אך לבטח לא טיעון מכריע"; זכותו של הקטין לברר מי הוא אביו מולידו עומדת על רגליה
30 היא ואיננה יונקת את חיותה מן השאלה האם יתנכר האב לבנו אם לאו וכי נימוק זה הוא "במידה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 רבה ספקולטיבי, מאחר שאין כל וודאות כי עמדתו של הנטען להיות האב לא תשתנה משעה שייקבע
2 כי הינו כזה" (ס' 11 ה' להחלטה).
- 3
- 4 21. אינני יכול להסכים עם קביעותיו אלה של בית משפט קמא.
- 5 אמנם, פניית בית המשפט קמא לנשיא בית הדין הרבני הגדול לקבלת חוות דעתו לא נעשתה מכח סעיף
6 28(ה) לחוק מידע גנטי (שחלותו אך ורק לעניינה של בדיקת סיווג רקמות ואז משניתנת חוות הדעת
7 היא מחייבת את בית המשפט ואינה מותירה לו שיקול דעת) אלא באופן וולנטרי. עם זה, מרגע שניתנה
8 חוות הדעת, היה ראוי שבית המשפט קמא יידרש ויתמודד עם הקביעה שניתנה בה ונימוקיה ולא ינער
9 חוצנו ממנה בנימוק כי מדובר בעמדה ידועה וצפויה. הסתמכותו העניפה של בית המשפט קמא על
10 פסה"ד שניתן בעמ"ש 12-03-24955 (שם) לצורך ביסוס עמדתו, כי אין בקביעותיו כדי להטיל כתם של
11 ממוזרות וכי מדובר ב"חשש ערטילאי" ותו לא, לא הייתה יכולה להיעשות ללא בחינה של הנסיבות
12 שהיו בעמ"ש 11-03-24955 אל מול הנסיבות בענייננו – שכן, כאמור, הבחינה שנעשתה במסגרת "מדרג
13 הראיות" היא תמיד בחינה ספציפית לקטין שעניינו צריך את הכרעת בית המשפט, והמשקל שיש
14 לאינטרסים השונים משתנה ממקרה למקרה (גם מידת החשש לממוזרות משתנה וגם מידת התועלת
15 שיפיק הקטין מהמשך הבירור).
- 16 בחיקת הנסיבות כאמור מלמדת, כי נסיבות המקרה שנדון בעמ"ש 11-03-24955 לא רק שאינן דומות
17 לנסיבות המקרה שנדון בענייננו, אלא למעשה הפוכות כמעט בכל מישור אפשרי:
- 18 ראשית, בעוד שבעמ"ש 11-03-24955 לא היה לקטינה, שעניינה נדון שם, אב רשום ושניים טענו
19 לאבהות עליה (בעלה של האם ואדם נוסף) במקרה דנן יש לקטין אב רשום, כאשר הן האב הרשום והן
20 האב הנטען מתנכרים לקטין ואינם מכירים באבהותם.
- 21 שנית, כעולה מפסה"ד בעמ"ש 11-03-24955, קביעת בית המשפט שם כי יש לרשום את האב, שהיה
22 במערכת יחסים עם האם (ואינו בעלה) כאבי הקטינה נעשתה לא לפני שבית המשפט המחוזי הבהיר
23 כי במקרה זה שבפניו אין בתוצאה כדי להעמיד את הקטינה בחשש ממוזרות. ומדוע? מאחר שהקביעה
24 נעשית לפי דרכי ההוכחה וכללי הראיות של הערכאות האזרחיות, על דרך שמיעת שלושת המעורבים,
25 בעוד שבבית הדין הרבני היו חלות החזקות ההלכתיות בדבר "רוב בעילות אחר הבעל" ו"דין יכיר"
26 (בעלה של האם לא טען שהקטינה אינה בתו והיה בישראל בעת לידתה כמו גם בעת הורתה) שאינן
27 חלות בבית המשפט (ר' בעמ' 30-31 ועמ' 34 לפסה"ד). בית המשפט המחוזי הבהיר כי "סבורני כי
28 לאור הכללים בהלכה, לא די בנסיבות כפי שהובאו בפני בית משפט קמא על-מנת לסתור את אותה
29 החזקה" (עמ' 35 לפסה"ד). לשיטת בית המשפט המחוזי, הלכה למעשה, לו היו חלים כללי הראיות
30 שבדין הדתי התוצאה הייתה צריכה להיות הפוכה והבעל היה מוכר כאביה של הקטינה. החלטת בית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 7038/12 פלוני נ' פלוני ואח', מיום 16.10.12) שדחתה
2 את בקשת רשות הערעור שהוגשה על פסה"ד של בית המשפט המחוזי, חידדה והבהירה את נסיבותיו
3 המיוחדות של המקרה – בית המשפט העליון נמנע מלהתערב בפסה"ד רק נוכח נסיבותיו המיוחדות
4 של המקרה ונימוקי בית המשפט המחוזי בפס"ד שניתנו בהקשר זה. בית המשפט העליון התייחס
5 להחלטת בית המשפט לענייני משפחה (לעצור את בירור האבהות לאחר שנאסרה עריכת בדיקת
6 הרקמות) וציין כי ניתן "בנקל להבין את הגיונה" (סעיף ג' להחלטה). עם זאת הדגיש, כי אינו מתערב
7 בהחלטת בית המשפט המחוזי אך ורק בשל העובדה כי הקטינה מוגנת מבחינת הלכות הדין העברי,
8 שעה שבית המשפט המחוזי הבהיר כי החלטתו אינה ודאית, נעשתה בניגוד לכללי הראיות שבהלכה
9 וכי אם אלו היו מוחלים היה מגיע לתוצאה הפוכה מזו שהוא הגיע אליה : "קרי, בעיני בית המשפט
10 האזרחי, החלת כללי הראיות שבהלכה הייתה מביאה לתוצאה הפוכה מזו שהוא הגיע אליה בהתאם
11 לכללים החלים עליו. אין איפוא כל אפשרות לעשות שימוש בפסק דין זה לחובת הקטינה בדיון
12 עתידי, ככל שיתקיים, לגבי כשרותה להינשא. דברים אלה יש להדגיש באופן שאין ברי הימנו" (סי'
13 י"ב להחלטה ור' גם בס' ט"ז להחלטה, שכותרתו "סוף דבר" שם חוזר בית המשפט העליון מציין כי
14 בית המשפט המחוזי נימק את פסק דין בכך שאם היה מחיל את כללי ההכרעה ההלכתיים היה מגיע
15 לתוצאה הפוכה). בית המשפט העליון ראה בנימוקי בית המשפט המחוזי את פסק-דינו בהקשר זה
16 כ"חומה בצורה" לפיה גם על פי הדין העברי, הדין לפיו עתידה להתברר שאלת כשרותה של הקטינה
17 להינשא, קמה הגנה אשר תמנע את ממזורה של הקטינה כאשר יובא עניינה לדיון בפני בית הדין הרבני,
18 והבהיר כי אינו מתערב בפסה"ד אך ורק נוכח אותה "חומה בצורה" : "אודה ולא אבוש, כי לדידי
19 אילולא אותה "חומה בצורה" שהעמיד בית המשפט המחוזי בין הכרעתו "האזרחית" לעניין רישום
20 האבהות, לבין דיון "דתי" עתידי אפשרי בשאלת הכשרות להינשא, היה קשה מאוד להלום את
21 הכרעתו" (סי' י"ג להחלטה).

22

23 22. נוכח ההבדלים התהומיים בין המקרה שנדון בפני בית המשפט קמא לבין המקרה שנדון
24 בעמ"ש 11-03-24955, ובראש ובראשונה נוכח העובדה שאביו הרשום של הקטין, שהיה נשוי לאם,
25 אינו מכיר באבהותו, לא ניתן לראות כיצד יחולו בענייננו אותן חזקות שבדין העברי בהן ראה בית
26 המשפט המחוזי בעמ"ש 11-03-24955 כמקימות "חומה בצורה" להגנה על הקטינה מפני ממזור?!
27 כפועל יוצא מכך לא ניתן ללמוד אנלוגיה מאותו מקרה על החשש לממזרות במקרה שבענייננו. לפיכך,
28 איני יכול לקבל את קביעת בית המשפט קמא הן לעניין מידת החשש להטלת כתם הממזרות הן לעניין
29 היות החשש "ערטילאיי", אם ימשיך הבירור הראייתי ואם בסופו של יום יוצהר האב הנטען כאבי
30 הקטין (והאב הרשום יימחק מהמרשם), תוך הסתמכות ומתן משקל לגרסת האב הרשום במקרה דנן.

31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

23. באשר לדחיית בית המשפט קמא עמדת העו"ס עורכות התסקיר לפיה, המשך בירור האבהות לא ייטיב עם הקטין גם נוכח העובדה שאין בכוונת האב הנטען לקיים קשר עם הקטין – דעתי כדעת בית המשפט קמא בציינו כי טיעון זה הינו רלוונטי אך לא טיעון מכריע. עם זה, איני סבור כי היה מקום לדחות את הטיעון מהטעם ש" במידה רבה ספקולטיבי, מאחר שאין כל וודאות כי עמדתו של הנטען להיות האב לא תשתנה משעה שייקבע כי הינו כזה" (ס' 11ה' להחלטה). עורכות התסקיר ערכו את התסקיר לפי המצב הנתון ולא לפי מאווי ליבן. אין מחלוקת כי לקטין כבר מלאו 3 שנים וכי האב הנטען ניתק כל קשר עמו כבר בהיותו בן חצי שנה. אין גם מחלוקת כי מאותה העת הבהיר האב הנטען כי יהיו אשר יהיו תוצאות ההליך מחויבותו הראשונה היא לאשתו ולבנם המשותף (שנולד לאחר לידת הקטין) וכי לעולם לא יכניס את הקטין לחייו. עורכות התסקיר ניתחו ונתנו בתסקירן משקל לאינפורמציה שאספו. קביעתן אינה בגדר "ספקולציה". דווקא נימוק בית המשפט קמא ששלל את הקביעה מהטעם ש"אין כל וודאות כי עמדתו של הנטען להיות האב לא תשתנה משעה שייקבע כי הינו כזה" (ס' 11ה' להחלטה) – היא ספקולטיבית. ואם בספקולציות עסקינן, האם ניתן לשלול מכל וכל אפשרות שמקום והתביעה לאבהות תידחה או בירורה יופסק אזי האב הרשום, שרישומו כאביו של הקטין צפוי להיותר ושממילא מהווה חלק מהמסגרת המשפחתית אותה מכיר הקטין (שכן האב הרשום הוא אביו של אחיו הבכור של הקטין וימשיך לתפקד כאב מיטיב עבור האחרון) יבחר להעניק גם לקטין חוס אבהי שלא היה מעניק מקום ואחר היה נרשם כאביו? משנשאלה המומחית הדרה בר האם מקום ויקבע בפס"ד כי האב הרשום הוא אביו של הקטין אזי יתכן תרחיש לפיו האב הרשום יחל לתפקד כאב במובן הרגשי כלפי הקטין השיבה, כי היא מתקשה לראות את זה "אבל אני לא רוצה להתנבא. אי אפשר לדעת מה יהיה" (עמ' 51 ש' 11-12 לחקירה). אכן, אין לדעת מה צופן העתיד בהקשר זה – אך בהיעדר כל אינדיקציה לפיה פסק דין שתוצאותיו הינן, כי האב הנטען הוא אביו של הקטין יביא לכניסת האב הנטען לחיי הקטין, אינו רואה כיצד ניתן לראות זאת כנסיבה שיש בה לתרום דווקא לטובת הקטין, ולהוות שיקול נגד אל מול החשש מפני הטלת כתם המזרות.

23

24. כאמור, בית המשפט קמא, בהמשך להחלטתו מיום 7.4.15, מינה ביום 28.4.15 את הגב' הדרה בר כמומחית מטעם בית המשפט על מנת "שתחווה את דעתה בשאלה, האם ברור האבהות במקרה דנן עולה בקנה אחד עם טובת הקטין, בשים לב לאפשרות שהאב לא יעמוד עימו בקשר. בלשון אחר, האם מצבו של הקטין דהיום (קיומו של אב רשום אשר אבהותו מוטלת בספק ואיננו מצוי בקשר עם הקטין) עדיפה על פני קביעת אבהות בהליך משפטי, בשים לב לאפשרות כי גם לאחריה יבכר האב שזהותו תקבע לא לעמוד עם הקטין בקשר".

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'
רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 המומחית הגישה את חוו"ד ביום 13.7.15 ונחקרה ארוכות עליה בביהמ"ש קמא בישיבת יום 30.7.15

2
3 המומחית סיכמה את חוות דעתה בקביעה, כי "דעתי היא כי עדיף לקטין כי יגדל כשהוא יודע מי
4 אביו גם אם זה יבכר לא להיות עמו בקשר. מצב זה עדיף על פני המצב הנוכחי בו חי הילד" (עמ' 12
5 לחווה"ד).

6
7 25. בית המשפט קמא, בהחלטתו מיום 11.8.15, אימץ את מסקנות המומחית וקבע כי הן
8 מחזקות את מסקנתו מיום 7.4.15 בדבר הצורך בהמשך בירור ראייתי ומעבר ל"מדרג השני" של
9 הראיות:

10
11 "למקרה חוות הדעת ולמשמע חקירת המומחית התחזקה בי ביתר שאת ההכרה, כי לא ראוי למנוע
12 מהתובע לברר את נושא האבהות. התחזקה בי ההכרה כי מניעה כזו, בנסיבות המקרה דנן, תפגע
13 קשות בתובע ולא פחות מכך בזכויותיו הבסיסיות והמהותיות ביותר, ובהן זכותו להגדרה עצמית
14 בבחינת "דע מאין באת" (מסכת אבות ג' א'). לבד מאמנו, הפנה עולם המבוגרים עורף לתובע, מאחר
15 שאביו הנטען מנער חוצנו ממנו (למרות שייתכן כי המדובר בבשר מבשרו), ואף האב הרשום עושה
16 כן. חובתי היא לתת לתובע את יומו בבית המשפט על מנת לאפשר לאם לספר לו את סיפור חייו ובכך
17 להקטין את הנזקים הנגרמים לו בשל ההתנכרות האמורה ולאפשר לו להתפתח בבריאות נפשית
18 טובה. כך ידע הקטין את סיפור חייו וגם ידע כי התנכרות האבות הפוטנציאליים הינה היוצא מן
19 הכלל, וכי הוא אהוב ורצוי לא רק לאמו אלא לחברה בכללותה." (ס' 14 להחלטה).

20
21 קראתי בעיון רב את עדותה של המומחית לפני בית המשפט קמא. קראתי חוזר ושוב את חוות דעתה
22 שהונחה לפני בית המשפט קמא. המלצתה המסכמת של המומחית בחוות דעתה לפיה "עדיף לקטין
23 כי יגדל כשהוא יודע מי אביו גם אם זה יבכר לא להיות עמו בקשר. מצב זה עדיף על פני המצב הנוכחי
24 בו חי הילד" מקובלת עליי לגמרי. לחלוטין מקובלת עליי מסקנת המומחית כי הנזק שנגרם לקטין
25 במצב הנוכחי עולה על הנזק שיגרם לו אם ידע מיהו אביו וכי המצב כיום, בו הנושא הוא "פסול דיבור
26 ומושקת בבית" ולקטין יש "חור שחור" באשר לסיפור הולדתו הוא פוגעני, כי נזקו של הקטין רק ילך
27 ויגדל, ומצב זה אינו אפשרי שיימשך לאורך זמן. מצאתי מסקנות אלו של המומחית מעוגנת היטב
28 בממצאים שבאו לידי ביטוי בחוות הדעת. בגילוי לב אציין כי לחלוחית עברה בעיני למקרא התרשמות
29 המומחית ממפגש משותף שנערך בין האם, האב הרשום, הקטין ואחיו – מפגש במסגרתו זכה אחיו
30 של הקטין ליחס חם ומסור מהאב הרשום, בעוד שהקטין חש בכך שהקשר של האב הרשום אליו הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מסויג (למרות יחס אנושי מאוד מצד האב הרשום כלפיו) , הוא יודע שהאב הרשום אינו מגיב אליו
2 רגשית ואינו זמין לו רגשית, ומגיב בהתאם בתגובה של הימנעות (ר' תיאור במפגש בעמ' 7-9 לחווה"ד).
3
4 אלא, שלמרבה הצער, ובניגוד לעמדת בית המשפט קמא, אינני סבור כי הפתרון לקטין והמזור
5 לחסכים האמורים, הוא בהכרח בהמשך ניהול התביעה. קריאה מדוקדקת של חוות דעת המומחית
6 וחקירתה בבית המשפט לא הביאה אותי להשתכנע, כי עמדת המומחית הינה שהמשך בירור התביעה,
7 דווקא, עולה בקנה אחד עם טובת הקטין. יהא פסק דינו של בית המשפט קמא אשר יהא, בין את
8 תתקבל התביעה ובין אם תדחה, למרבה הצער לא יהיה בפסק-הדין כדי להעלים את תחושת ההפסד
9 ופחיתות הערך של הקטין ביחס לאחיו, שהינה תוצאה של התנהלות הצדדים ונסיבות בואו של הקטין
10 לעולם. פס"ד שינתן על-ידי בית המשפט קמא, מנומק ככל שיהיה, לא יכול להוות תחליף ליד מלטפת
11 ולכתף תומכת של אב. גם לאחר בירור זהות האב, יאלץ הקטין כל חייו להתמודד עם העובדה כי לאחיו
12 אב טוב וחם, המתפקד כאב לכל דבר ועניין, לעומת החסר הקיים בחייו שלו. בית המשפט קמא (בס'
13 14 להחלטה שצוטטה לעיל) מציין כי הוא רואה את חובתו " **לתת לתובע את יומו בבית המשפט על**
14 **מנת לאפשר לאם לספר לו את סיפור חייו ובכך להקטין את הנזקים הנגרמים לו בשל ההתנכרות**
15 **האמורה ולאפשר לו להתפתח בבריאות נפשית טובה**". איני חולק על העובדה שראוי שלקטין יסופר
16 על-ידי אמו "סיפור חייו", ויפה שעה אחת קודם. חולק אני רק על מסקנת בית המשפט קמא כי בית
17 המשפט צריך להיות שופרה של האם לקטין למסירת "סיפור חייו" וכי "סיפור" זה צריך להיכתב על
18 דפי הפרוטוקול ובסופו של יום בפסק-דין, לקבל גושפנקא של ערכאה שיפוטית (גם אם אזרחית) והכל
19 בשעה שעסקינן בקטין שעלול לדבוק בו פגם של ממוזרות. מה התועלת איפוא בהעברת ה"סיפור"
20 דווקא באמצעות פסק-דין (שממילא לעולם לא יוכל להעלים את הספק בשאלת זהות האב אצל
21 הצדדים וגם אל מול הקטין, שכן נסמך הוא על עדויות והסקת מסקנות ולא על בדיקת רקמות שאותה
22 אסר המחוקק לבצע במקרה הנדון) והאם לא ניתן ליתן מענה אחר לצורך זה, אשר יכול למנוע פגיעה
23 בקטין?
24
25 26 מחו"ד המומחית, ובעיקר מחקירתה בבית המשפט קמא, למדתי כי אין כל תועלת לקטין
26 בסיפור חייו דווקא באמצעות ההליך המשפטי ובמסגרת פסק-דין שינתן. המומחית הדגישה בחוות
27 דעתה ובחקירתה, כי יש להבנות לקטין את סיפור הולדתו, זהות אביו ושייכותו המשפחתית אך
28 באותה נחישות גם הדגישה כי פעולות אלו אינן פועל יוצא של מתן פסק-דין בהליך. ההיפך הוא הנכון.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בחוות דעתה ציינה המומחית מפורשות, כי האם משוכנעת שהאב הנטען הוא אביו של הקטין,
2 מכחישה מכל וכל אפשרות של גורם שלישי שיכול להיות אבי הקטין וכי בכוונתה בכל מקרה לא
3 להשאיר את הקטין עם "חור שחור" באשר לסיפור הולדתו ובכוונתה לספר לו את האמת שלה באופן
4 מבוקר ובהדרכה מקצועית (ראו לעניין זה בעמ' 11-12 לחווה"ד).
- 5 בחקירתה הבהירה המומחית, מספר רב של פעמים, כי עבור הקטין, ידיעת זהות אביו אינה תלויה
6 בהמשך הבריור המשפטי אלא ביצירת נרטיב חיים קוהרנטי, סדור, על-ידי אמו של הקטין, כשהידיעה
7 של הקטין לגבי אמו תלויה הנרטיב שיסופר לו על ידה. המומחית העידה, כי עמדת האם היא לספר
8 לקטין את "האמת שלה" בדבר הולדתו של הקטין (קרי – שהאב הנטען הוא אביו) גם אם פסק דינו
9 של בית המשפט קמא יקבע אחרת (עמ' 11 לחקירת המומחית) וכי "הסיפור שלה יהיה אחד בלי תלות
10 בפסק הדין, וגם אם פסק הדין יהיה קוהרנטי עם האמת שלה אני לא חושבת שבגיל 3 או 4 היא
11 צריכה לספר לילד על הליכים משפטיים" (עמ' 12 לפרוט'). המומחית הבהירה כי מה שחשוב זה
12 שלילד יסופר נרטיב חייו על ידי אמו, כי "הוא לא יכול לגדול בלי נרטיב" (עמ' 32 לפרוט'), הנרטיב
13 שיסופר לילד ע"י אמו ימלא את "החור השחור" שבעולמו (עמ' 35 לפרוט') והדבר יכול להיעשות רק
14 ע"י האם, שתספר לקטין את "האמת שלה" כי "אין לי אמת אחרת. אין גם מישהו אחר שמתווך לילד
15 אמת אחרת. אנחנו נמצאים במצב שבו הן האב הנטען והן האב הרשום רחקו מהילד ואינם מתווכים
16 לו אמת אחרת, יש רק גורם הורי אחד והוא האם, שהוא זמין לילד נמצא שם ויש לו אפשרות לתווך
17 לו אמיתות" (דברי המומחית בעמ' 37 לפרוט'). משנשאלה המומחית על-ידי בית המשפט אם מבחינה
18 פסיכולוגית אין ערך מוסף לנהל בכלל את ההליך המשפטי כי האם יכולה לספר לילד מה שהיא רוצה,
19 השיבה המומחית ש "זה גם כתוב בפסקי הדין, אפילו זה מתואר בצורה שבה אף אחד לא יכול לדעת
20 מה האם לוחשת על אוזנו של הילד" (עמ' 38 לפרוט') ובהמשך כשנשאלה ע"י ב"כ היועמ"ש אם יכול
21 להיות שלקטין לא היה "חור שחור" לו הייתה האם מספרת לו נרטיב סיפורי סדור באשר לנסיבות
22 הולדתו, גם אם זה לא הוכח משפטית השיבה המומחית "הדבר הזה אינו קשור להוכחה משפטית.
23 כבר אמרתי את זה שבע פעמים מכל כיוון" (עמ' 42 לפרוט').
- 24
- 25 27. מחקירת המומחית עולה כי במקרה דנן, התועלת בהמשך ההליך המשפטי אינה לצורך מילוי
26 ה"חור השחור" בחיי הקטין ועל מנת שיכיר את זהות אביו, אלא נועד רק לחזק את אמו בהחלטתה
27 לשתף את הקטין בנסיבות הורתו וזהות אביו. המומחית העידה כי חשיבות מתן פסק-הדין היא
28 "מפני שאם יהיה פסק דין שהוא קוהרנטי לאמת שלה, יהיה לה יותר קל לספר את הסיפור לילד"
29 והוסיפה, כי "גם אם פסק הדין יהיה הפוך עדיין האם אומרת שהיא תספר את האמת הזאת על מיהו
30 אביו וכי אביו הוא ז. (האב הנטען ש'ש')" (עמ' 11 לפרוט'). המומחית אף ציינה כי לפסק-הדין בהקשר
31 זה רק משמעות סימבולית: "אני אגיד שבאשר לאמת שהאם תספר לילד פסק הדין לא מעלה ולא
32 מוריד, פסק הדין יכול להעלות בכך שיש עוד אנשים שעמדו מאחורי הגירסה שלה, הסיפור הזה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטיין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטיין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 יגיע ביהמ"ש שזה מבחינה סימבולית יש לו משמעות עמוקה בחיים של אדם אם זה ייתמך, באותה
2 מידה אם התביעה שלה תידחה יש לזה גם משמעות סימבולית" (עמ' 38 לפרוט').
- 3 עם כל הכבוד, באיזון בין החשש לפגיעה בכשרות היוחסין של הקטיין לבין הצורך של חיזוק והעצמת
4 האם לצורך בניית סיפור חייו של הקטיין, באמצעות פסק דינו של בית המשפט קמא, יש ליתן לטובת
5 הקטיין והחשש לפגיעה בו, מעמד בכורה. המומחית לא ייחסה בחו"ד משקל ממשי לחשש הממזרות
6 שעלול לדבוק בקטיין. בחוות דעתה צויינה אמירה שולית לפיה לשאלת דרכי נישואיו של הקטיין בעתיד
7 יש פתרונות אפשריים וכי הזכות והצורך להינשא בעתיד כדת משה וישראל אינה הצורך והזכות
8 היחידים והראשונים במעלה – אך אמירה זו מתעלמת מיתרת הנפקויות של הטלת כתם הממזרות,
9 על פני כל הדורות הבאים, ואינה מתמודדת גם עם האפשרות הקיימת לדחות את ההכרעה, ובכך לא
10 לחשוף את הקטיין לכל סיכון שהוא. לא מצאתי כל דופי במלאכתה של המומחית שלא נתנה ביטוי של
11 ממש לחשש האמור, שכן בחינת קיומו של חשש כאמור ומידתו היא ממילא מלאכתו של בית המשפט
12 ועל האחרון (ולא המומחה שמינה לסוגיה ספציפית שהיא בתחום מומחיותו) לאזנו מול יתר
13 האינטרסים השונים המרכיבים את המושג טובת הילד, בכל החלטה שעניינה המשך הברור הראייתי
14 (ע"י מעבר בין המדרג הראשון למדרג השני). ואכן, משנשאלה המומחית בנושא זה העבירה את
15 ההכרעה לבית המשפט קמא, תוך שהדגישה כי מה שחשוב זה שלקטיין יסופר נרטיב חייו מאמו:
- 16
- 17 "כב' השופט: השאלה היא אלייך, האם גבירתי סבורה, נראה לי שזה די ברור מחוות הדעת אבל
18 אולי אני לא מבין, האם גבירתי סבורה שהנזק, מציבים בפני גבירתי את האפשרות שאולי הנזק של
19 לספק לקטיין איזשהו נרטיב היום, אולי הנזק עולה על התועלת שתצמח לו מזה שלא יספקו לו והוא
20 יגלה את זה רק בגיל 18.
- 21 עו"ד גלברט: לבחירתו.
- 22 ת. ומה הוא ידע עד גיל 18?
- 23 ש. הוא יבחר אם הוא רוצה לפתוח את זה בהליך משפטי.
- 24 ת. ומה הוא ידע עד גיל 18, מה הנרטיב האלטרנטיבי?
- 25 ש. ממילא אמרת שהנרטיב זה מה שאמו תאמר לו, ממילא בכל מקרה.
- 26 ת. זה ללא ספק נכון, יחליט ביהמ"ש אם הוא רוצה לפסוק שהילד יהיה בן 18, זה לא עניין לפסיכולוג
27 לענות בו" (עמ' 32 ש' 8-21 לפרוט').
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

28. מן המקובץ עולה, כי מכלול הראיות שהובאו בפני בית המשפט קמא במסגרת ה"מדרג הראשון" אינן תומכות במסקנה כי מצבו של הקטין צפוי להשתפר בעקבות המשך הבירור הראייתי ומעבר ל"מדרג השני". כל עוד הן האב הנטען הן האב הרשום ימשיכו להפנות עורף לקטין, דבר שלמרבה הצער אין בפסק-הדין כדי לשנות (תהא אשר תהא תוצאתו), תחושת פחיתות הערך של הקטין ביחס לאחיו תמשך והקטין ייאלץ להמשיך להתמודד עם העובדה כי לאחיו אב טוב וחם, לעומת החסר הקיים בחייו שלו. ה"חור השחור" הקיים בחייו של הקטין באשר לנסיבות הורתו יכול לבוא על פתרונו רק באמצעות נרטיב חייו כפי שיסופר לו על-ידי אמו, שבכל מקרה תספר לו את "האמת שלה" ללא קשר לתוצאות פסק-הדין. למעשה, גם לאחר מתן פסק הדין, תהא אשר תהא תוצאתו, אין כל ערובה שהאם תספר לקטין את סיפור חייו וזהות אביו. הובהר כי לו האם הייתה מספרת לקטין את זהות אביו, עפ"י גרסתה, מיום לידתו, לא היה בחיי הקטין כל "חור שחור" המצריך בירור שאלת האבהות בשלב זה. טובת הקטין מחייבת, ולא מהיום, מתן הסבר, התואם גיל, אודות אבי הקטין (אף אם זה אינו מכיר בו), אודות המערך המשפחתי (הכולל גם את אחי הקטין והאב הרשום), על מנת ליצור עבור הקטין נרטיב חיים מלא ושייכות משפחתית, הדומה לילדים רבים שאביהם אינו דמות פעילה בחייהם. מבחינת הקטין, אין כל תועלת ממשית מהמשך הבירור הראייתי ומעבר ל"מדרג השני" במסגרת תביעת האבהות. גם אם ימשך הבירור הראייתי ממצאו של בית המשפט יהיו בהכרח פרי השערה והסקת מסקנות אשר מעצם טיבן ניתן יהא להטיל ספק בוודאותן (שהרי הדין שולל בנדון קביעת ממצא באמצעות בדיקת רקמות). הספק בשאלת זהות האב אצל הצדדים לא ייעלם, וממילא סיפור חייו של הקטין יסופר בשלב זה לקטין על-ידי אמו, ללא קשר הכרחי לממצאי בית המשפט ולפסה"ד שינתן. השיקול של החשש לממזרות, הנזק של פגיעה בכשרותו ובכשרות צאצאיו של הקטין (לכל הדורות) להינשא על-פי דין תורה - גובר במקרה דנן על פני השיקול של המשך בירור התביעה, שעה שהתועלת לקטין בהמשך בירורה הוא זניח ונראה כי מטרתה העיקרית היא לחזק את אם הקטין, ואולי למרק את מצפונה בגין השיהוי בבניית נרטיב חיים לקטין, דבר שגורם לו נזק יום יומי. לדידי, מן הראיות שהובאו במסגרת ה"מדרג הראשון", בנסיבות הנוכחיות, הנזק מהמשך בירור תביעת האבהות עלול להיות רב מהתועלת שתצמח ממנה לקטין, ויש להותיר את שיקול הדעת אם להמשיך בבירור התביעה לקטין, שמעת הגיעו לבגרות יוכל לבחון האם הוא מעוניין לבחון סוגיה זו ואז יכול גם להינתן פסק-דין הנסמך על קביעה מדעית, כשהקטין (שכבר יהיה בגיר) יהיה מודע לכל השלכותיו ויקבל החלטה מושכלת (וראו לעניין זה סעיף 28ה(ב) לחוק מידע גנטי שמחייב את בית המשפט גם במקרה כזה, של נבדק בגיר, להפנות את הצדדים ליחידת הסיוע לקבל הסבר בדבר המשמעות של עריכת הבדיקה). בשלב הנוכחי, קביעת אבהות כסעד הצהרתי במסגרת תביעת האבהות, לא יהא בה להיטיב עם הקטין ולמצער, תועלתה תהא פחותה מניזקה הפוטנציאל. לפיכך אני סבור כי על בית המשפט קמא להימנע מלהמשיך ל"מדרג השני" ובירור נסיבות הורתו של הקטין במסגרת תביעת האבהות.

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 29. שאלה אחרת היא האם ניתן לבחון את סוגיית האבהות אגב גררא במסגרת תביעת המזונות
2 שהגיש הקטין.
3
- 4 בס' 16 להחלטתו מיום 11.8.15 (בתמ"ש 7049-02-14) קבע בית המשפט קמא, כי בכוונתו לשמוע
5 הוכחות בתביעת המזונות, עוד בטרם תוכרע תביעת האבהות (שהמשך ניהול ההליכים בה עוכב על-
6 ידי בית משפט זה במסגרת סעד זמני שהתבקש) ובהחלטתו מיום 16.8.15 (בתמ"ש 57422-03-15 ,
7 היא תביעת המזונות) ניתנו הוראות להגשת תצהירים בתביעת המזונות והיא נקבעה להוכחות.
8 על החלטות אלו הלין האב הנטען במסגרת בקשת רשות הערעור השנייה (רמ"ש 43083-0815).
9
- 10 30. עיון בטענות האב הנטען בבקשה מעלה כי חלק מן הטענות אינן רלוונטיות עוד וכי חלקן
11 האחר דינן להתקבל, ולו באופן חלקי. אציין כי לאם, היא המשיבה היחידה לבקשה, ניתנה האפשרות
12 להשיב בעל-פה לבקשה במסגרת ישיבת יום 11.10.15 (ר' החלטתי מיום 3.8.15) אך לא מצאתי
13 בטיעוניה בפרוטוקול התייחסות ספציפית לטיעוניה הבקשה.
14
- 15 31. הטענה המרכזית העומדת בבסיס בקשת רשות הערעור היא כי שגה בית המשפט קמא משבחר
16 לדון באבהות אגב גררא בתביעת המזונות, כאשר תלויה ועומדת תביעה עיקרית להצהרת אבהות.
17 לאור התוצאה אליה הגעתי לעיל, ברמ"ש 7049-02-14, לפיה אין מקום להמשך הבירור הראייתי
18 במסגרת תביעת האבהות, טענות אלו שבבסיס בקשת רשות הערעור אינן רלוונטיות עוד ואינן
19 מצדיקות מתן רשות ערעור.
20
- 21 טענה נוספת שנטענה ע"י האב הנטען היא כי שגה בית המשפט קמא משקבע את תביעת המזונות
22 להוכחות ולשמיעת ראיות מבלי שניתנה כל החלטה במסגרת תביעה זו שבוחנת את טובת הקטין
23 בהתאם למדרג הראיות. לטענת האב הנטען, אפילו עמדה בפני בית המשפט קמא רק תביעת מזונות
24 המחייבת הכרעה באבהות אגב גררא, עליו היה לדון בה בהתאם למדרג הראיות. טענה זו אני נוטה
25 לקבל.
26
- 27 32. הפסיקה שאמצה את החלת הכללים בדבר "מדרג הראיות", אמצה כללים אלו גם כשסוגיית
28 האבהות נדרשת לבחינה כנושא עצמאי במסגרת תביעת אבהות, וגם כשסוגיית האבהות נבחנת אגב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 גררא, במסגרת תביעה אחרת, כדוגמת תביעת מזונות (ראו בבר"ע 1364/04 היועמ"ש נ' פלונית, שם; ;
2 עמ"ש 10-10-44902 א' נ' ד' ואח' מיום 1.3.11, ס' 19-18, לפסה"ד וכן ראו בע"מ 2685/11 פלוני נ'
3 פלונית ואח', שם נדחתה בקשת רשות ערעור על פסה"ד).

4 עם זה, השיקולים המוטלים על כפות המאזניים במסגרת בחינת בית המשפט האם לעבור ל"מדרג
5 השני", במקרה שמדובר בבחינת אבהות אגב גררא, שונים מאלו שמוטלים על כפות המאזניים
6 משמדובר בתביעה עיקרית להצהרת אבהות. במסגרת "המדרג הראשון" על בית המשפט לבחון את
7 התועלת שיכול ותצמח לקטין מהסעד המבוקש אל מול החשש לממזרות בעקבות המשך בירור
8 התביעה. הן שיקול התועלת מהתביעה לקטין הן השיקול של החשש לממזרות, הם בעלי משקל שונה
9 משאלו נבחנים במסגרת תביעה עיקרית להצהרת אבהות, להבדיל משאלו נבחנים במסגרת תביעה
10 אחרת, בה נבחנת סוגיית האבהות בגררא. התועלת הישירה שיכולה לצמוח לקטין מבירור תביעה
11 עיקרית לאבהות היא הצהרת האבהות, כמו גם לעיתים שינוי או קביעת הרישום של אביו במשרד
12 הפנים. לעומת זאת בתביעה למזונות התועלת הישירה שתצמח לקטין, מקום ותקבל התביעה, היא
13 תועלת כלכלית. בנסיבות אלו, שומה על בית המשפט, במסגרת ה"מדרג הראשון" בתביעת מזונות
14 שכזו, לשמוע ראיות שיאפשרו לו להגיע לידי מסקנה באשר לסיכויי הקטין לקבל את הסעד המבוקש
15 בתביעה (קרי סכום המזונות הנתבע) או סעד אחר (סכום מזונות אחר), וגם התועלת שתצמח לקטין
16 מקבלת הסעד (שהרי אין דין קטין בעל צרכים מיוחדים כדין קטין שאינו בעל צרכים מיוחדים ואין
17 דין קטין שאמו אמידה ויש בידה לכלכלו גם ממקורותיה שלה כדין קטין שאין אמו אמידה ואין מי
18 שיכלכלו), הכל תוך יציאה מנקודת הנחה תאורטית לפיה הנתבע הוא אביו של הקטין. לדידי, גם
19 החשש מפני ממזור הקטין בעקבות המשך הבירור הראייתי לעניין הורתו של הקטין (במסגרת ה"מדרג
20 השני") אינו בהכרח באותה מידה, מקום ועסקינן בבירור אבהות שנעשה אגב גררה בתביעת מזונות
21 , לעומת מקרה בו הבירור נעשה לצורך תביעה עיקרית להצהרת אבהות. הטעם העיקרי לכך הוא שבעוד
22 שבתביעה העיקרית להצהרת אבהות האב הרשום, שהיה נשוי לאם במועד הורתו של הקטין, הוא צד
23 נדרש בהליך (קל וחומר בנסיבות בהן מתבקש גם סעד של שינוי הרישום במרשם האוכלוסין), בתביעת
24 מזונות – אין האב הרשום צד להליך. על-פי דין תורה, בכוחו של הבעל, על פי הצהרתו בלבד, לגרום
25 לממזורו של ילדו, וזאת מכוח "דין יכיר" (ראו בהרחבה על נושא זה בחו"ד של ד"ר מיכאל ויגודה,
26 ראש תחום משפטי עברי במשרד המשפטים "דין יכיר – מקורו, יסודו, היקפו וסייגיו", מיום 11.5.10,
27 פורסמה באתר משרד המשפטים). משהאב הרשום אינו צד להליך בתביעת המזונות, תביעה
28 שמתנהלת בין האם התובעת בשם הקטין נגד האב הנטען, ממילא לא צריכה להישמע עדותו באותו
29 הליך, וממילא לא צריך בית המשפט לאפשר לאב הרשום להעיד בהליך בנושא הורתו של הקטין. גם
30 מקום ואחד מהצדדים יבקש מטעם כזה או אחר להעיד את האב הרשום בנושא, אין חובה על בית
31 המשפט להיעתר לבקשה שכזו. עקרון העל היה ונותר טובת הקטין. בעדות שתישמע במסגרת תביעת
32 המזונות בנושא אין כדי לתרום לטובת הקטין ואם מכוחו של עקרון על זה רשאי בית המשפט לחדול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'
רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 מבירור תביעה עיקרית להצהרת האבהות (שבה האב הרשום הוא צד) קל וחומר שרשאי בית המשפט
2 גם להימנע משמיעת עדות או הבאת ראיה כזו או אחרת בנושא (מטעם מי שאינו צד להליך).
3 33. להבנתי, בענייננו, חוות דעתו של נשיא בית הדין הרבני הגדול (אשר חיווה דעתו נגד בירור
4 האבהות המבוקש) התבקשה והוגשה לבית המשפט קמא בקשר לתביעה העיקרית לאבהות ולא בקשר
5 לתביעה למזונות (כאמור חו"ד לא צורפה לכתבי הטענות שלפניי ואיני יודע מעבר לעמדה הנ"ל
6 שהובאה בה מה תוכנה ונימוקה). איני עוצם את עיני מול האפשרות שגם אם התבקשה ו/או תתבקש
7 עמדת נשיא בית הדין הרבני הגדול בעניין, בקשר לבחינת אבהותו של הקטין אגב גררא ולצורך הכרעה
8 בסוגיית המזונות בלבד, עדיין תהיה העמדה כי יש בכך לסכן את כשרותו של הקטין להינשא בעתיד
9 לפי דין תורה. אני לומד זאת מחו"ד של נשיא בית הדין הרבני הגדול שהוגשה במסגרת ההליך
10 שהתנהל בנסיבות דומות בפני כב' השופט ויצמן מבית המשפט לענייני משפחה בכפר-סבא
11 בתמ"ש (כ"ס) 32690/09 פלונית נ' פלוני, מיום 16.7.12, כפי שצוטטה בס' 47 לפסה"ד. עם זה, מעיון
12 בעמדת נשיא בית הדין הרבני הגדול שניתנה שם ניכר, כי החשש לפגיעה בכשרות הקטין נבע מהחשש
13 שינתן פסק-דין לפי תביעת האם (בשם הקטין) שמחייב את הנתבע בתשלום מזונות ואז **"יש בכך**
14 **קבלה ואישור לדבריה שהילד הזה הוא פסול. בין אם ינתן פסק דין פורמלי בעניין האבהות ובין אם**
15 **לאו. כי עצם קבלת תביעתה הוא אישור לדבריה"**. נראה כי עמדה זו מקורה בהנחת המוצא שבקבלת
16 תביעת המזונות יש אישור לדברי האם שתובעת בשם הקטין. אם כך הדבר – אזי הדרך לאיין את
17 החשש היא בידי בית המשפט, שהוא ורק הוא מחליט מהן הקביעות שימצאו בפסק-דינו, ולא בהכרח
18 כל פס"ד שניתן בתביעת מזונות, או בתביעה אחרת, כולל בחובו גם קבלה ואישור לדברי התובע. טול
19 מצב היפותטי בו אם תובעת מזונות בשם בנה וטוענת בכתב התביעה, כי הנתבע הוא בעל חברה פלונית
20 שעסקיה מפוקפקים ומשתכר שכר בשיעור מסוים. הנתבע בכתב הגנתו מכחיש את כל האמור, אך
21 מסכים לשלם למזונות בנו את הסכום שנתבע. האם בפסה"ד שינתן במקרה שכזה יש אישור לדברי
22 האם שאכן הנתבע הוא בעל חברה שעסקיה מפוקפקים וכי הוא משתכר את הסכום בו נקבה בכתב
23 התביעה? התשובה היא לא. נושא זה לא נבחן ולא נדון על ידי בית המשפט, והתביעה באה על פתרונה
24 במתן הסעד המבוקש (ראו והשוו, בהקשרים אחרים ס' ל"א לפס"ד של השופט רובינשטיין בע"א
25 1351/06 עו"ד ח'ורי נ' חברת ארמון ההגמון, 17.9.07, וכן ראו רע"א 682/07 לביב נ' גילר,
26 והאסמכתאות המובאות שם).

27

28 34. ומכאן לענייננו: בירור תביעת המזונות, בה כאמור האב הרשום אינו צד ויש בכוחו של בית
29 המשפט גם למנוע העדתו (לכל הפחות בכל הנוגע לנסיבות הורתו של הקטין) אינו מחייב בהכרח
30 מסקנה, כי בסופו ינתן פסק-דין שבו קיימת קביעה או אישור לדברי האם בכל הנוגע לנסיבות הורתו
31 של הקטין. כפי שציין בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין) בבע"מ 7038/12 **"גישת ההלכה**
32 **היא לחפש דרכים למנוע הכרזת אדם כממזר, וזו גם צריכה להיות גישת בתי המשפט"**. לא ניתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 לסקור מראש את כל האפשרויות ההיפותטיות בהן תוכרע תביעת המזונות ולקבוע באלו מהן יש
2 בפסה"ד שינתן יותר סיכון מתועלת ובאיזה לאו. אומר רק שלא ניתן לפסול מכלל אפשרות סיטואציה
3 בה לאחר שהאב הנטען יידע את שיעור המזונות בו צפוי להיות מחויב (במידה ויקבע בהמשך, אגב
4 גררא, כי הוא אביו של הקטין) הוא יסכים למתן הסעד המבוקש, גם בלי להודות בטענות או באבהות
5 על הקטין, שכן גם אם קיים ולו סיכוי קלוש שהוא אביו של הקטין, קביעה מעין זו עלולה להעמיד
6 בסיכון את קיום התא המשפחתי שלו (כך משתמע מחוו"ד המומחית בענייננו שגם ציינה במקום אחר
7 כי האב הנטען "מוכן לשלם פיצוי כספי על עוגמת הנפש שגרם אך אינו מוכן להצהיר על אבהות"
8 ביחס לקטין). למעלה מן הנדרש ומבלי לקבוע מסמרות אציין גם כי לא ניתן לפסול מכלל אפשרות
9 שאם יוחלט על מעבר ל"מדרג השני" אזי יתבקש האב הנטען לערוך בדיקת סוג דם אל מול דמו של
10 הקטין (בדיקה מסוג A,B,O), בדיקה שבכוחה רק לקבוע ממצא שלילי לפיו הנטען לאבהות אינו אביו
11 של הקטין אך אין בה כדי לקבוע ממצא חיובי שאכן אביו הוא - ואם במקרה כזה יסרב האב הנטען
12 לעריכתה ללא הסבר סביר (הגם שכאמור יש בעריכת הבדיקה כאמור כדי לאמת את טענתו) יוכל בית
13 המשפט להסיק מסירובו משום ראייה, שביחד עם ראיות נוספות שהובאו (בענייננו לדוגמא האב
14 הנטען אישר כי קיים יחסים עם האם ואישר כי ליווה את האם לבית החולים סמוך להולדת הקטין)
15 יהיה בה כדי להכריע לרעתו את התביעה (לעניין זה ראו והשוו ע"א 548/78 נועה שרון נ' יוסף לוי, לה
16 (1) 736). בית המשפט קמא יוכל לעשות כן במקרה שכזה גם מבלי לאשר את גרסת האם כי האב הנטען
17 הוא אביו של הקטין, ואף תוך ציון העובדה כי לו הייתה תביעת המזונות מופנית לא נגד האב הנטען
18 דווקא אלא נגד כל נתבע אחר, בין אם היה נשוי לאם ובין אם לאו, בנסיבות דומות יכול והייתה
19 התביעה למזונות מתקבלת נגדו. גם מקום בו האב הנטען יסכים לעריכת בדיקת דם, יוכל בית המשפט
20 קמא להורות שתוצאות הבדיקה יוותרו חסויות ויובאו בשלב הראשון רק לעיניו, ובהתאם לתוצאה
21 לנסות ולנווט את ההליך שבפניו (תביעת המזונות) כטוב שכלו, ברגישות הנדרשת, לתוצאה הוגנת מחד
22 (כך שחוטא לא ייצא נשכר) ועולה בקנה אחד עם טובת הקטין, מאידך.

סוף דבר

23
24
25
26 35. הערעור ברמ"ש 15-04-27412 מתקבל. החלטת בית המשפט קמא על מעבר ל"מדרג השני"
27 של בירור נסיבות הורתו של הקטין מבוטלת. תביעת הקטין לאבהותו (תמ"ש 14-02-7049) תימחק.
28 הגשת התביעה תותר לשיקול דעתו של הקטין עת יבגיר.

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-27412 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

רמ"ש 15-08-43083 ז.ג. נ' א.ה. (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 הערעור ברמ"ש 15-08-43083 מתקבל במובן זה שהגשת התצהירים וההוכחות שנקבעו בהחלטת בית
2 המשפט קמא מיום 16.8.15 בתביעת המזונות (תמ"ש 15-03-57422) תיוחד רק לראיות ב"מדרג
3 הראשון" כפי התוויתי לעיל. מעבר להמשך בירור התביעה ומעבר ל"מדרג השני" מותנה בהחלטה
4 נוספת של בית המשפט קמא לפיה הדבר עולה בקנה אחד עם טובת הקטין, לאור הממצאים שעלו
5 מהראיות שהובאו במסגרת ה"מדרג הראשון".

6

7

בנסיבות העניין – כל צד ישא בהוצאותיו.

8

9 העירבון שהופקד ע"י המבקש, בשתי בקשות רשות הערעור, על פירותיו, יוחזר למבקש ע"י באת כוחו.

10

11 אני מפציר בצדדים ובבאי כוחם, בפרט לאור התוצאה אליה הגעתי, לעשות עתה מאמץ עילאי לפתרון
12 המחלוקת היחידה שהיא עודנה על הפרק (וכולה כלכלית) על דרך של הסכם, בין בעזרת בית המשפט
13 קמא ובין בלעדיו. יזכרו הצדדים ויפנימו, כי יהא אשר יהא פסק-דינו של בית המשפט קמא בסופו
14 של הדרך, אם בסופו של יום יטמון הוא בקביעותו סיכון ולו קלוש שיהא בו להטיל כתם של ממזרות
15 בגטין וסיכון זה יתממש – בשאר בשרם לדורי דורות פגעו הם.

16

17 אני מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בו נחתם – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

18

19

20 ניתן היום, ח' חשוון תשע"ו, 21 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

21

שאל שוחט, שופט

22

23

24

25